

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 26 marca 1990 r.

Nr 18

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

103	— z dnia 5 marca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzin zastępczych	229
104	— z dnia 9 marca 1990 r. w sprawie opłat drogowych	230
105	— z dnia 15 marca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie świadectw pracy i opinii	232

ROZPORZĄDZENIA:

106	— Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1990 r. w sprawie zasad ustalania wartości początkowej i ewidencjonowania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przez podatników podatku dochodowego nie obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych	233
107	— Ministra Finansów z dnia 8 marca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od wynagrodzeń	234
108	— Ministra Finansów z dnia 12 marca 1990 r. w sprawie uznania przychodów agentów wykonujących działalność w imieniu jednostek gospodarki społecznej na podstawie umowy agencyjnej i umowy na warunkach zlecenia za podlegające podatkowi od wynagrodzeń oraz w sprawie opłacania podatku wyrównawczego przez tych agentów	236
109	— Ministra Finansów z dnia 16 marca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne	241
110	— Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 8 marca 1990 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zasad i zakresu działania Państwowej Rady Ochrony Środowiska	242
111	— Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 marca 1990 r. w sprawie trybu dokonywania wpłat na Fundusz Pracy z tytułu zatrudnienia za granicą oraz trybu uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne	244

103

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzin zastępczych.

Na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1984 r. Nr 49, poz. 253 oraz z 1989 r. Nr 29, poz. 155 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1979 r. w sprawie rodzin zastępczych (Dz. U. z 1985 r. Nr 48, poz. 256, z 1986 r. Nr 9, poz. 49, z 1987 r. Nr 39, poz. 221, z 1988 r. Nr 3, poz. 13 i z 1989 r. Nr 27, poz. 142) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 w ust. 2 wyrazy „może rozwiązać” zastępuje się wyrazem „rozwiązuje”;
- 2) § 13—17 otrzymują brzmienie:

„§ 13. Pomoc pieniężna przysługująca dziecku umieszczonemu w rodzinie zastępczej obcej lub spokrewnionej z nim w stopniu nie zobowiązującym do świadczeń alimentacyjnych na jego rzecz wynosi miesięcznie 40% przeciętnego miesięcz-

nego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym, ustalonego na podstawie przepisów określających wysokość przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce społecznej.

§ 14. Pomoc pieniężna przysługująca dziecku umieszczonemu w rodzinie zastępczej, w której chociaż jedna z osób stanowiących tę rodzinę jest z nim spokrewniona w stopniu zobowiązującym do świadczeń alimentacyjnych na jego rzecz, wynosi miesięcznie 20% wynagrodzenia, o którym mowa w § 13.

§ 15. 1. Pomoc pieniężna przysługująca dziecku umieszczonemu w rodzinie zastępczej, które ze względu na stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny wymaga stałej opieki innej osoby, polegającej na konieczności pielęgnacji lub na systematycznym współdziałaniu w postępowaniu leczniczym i rehabilitacyjnym, wynosi miesięcznie 100% wynagrodzenia, o którym mowa w § 13.

2. Oceny stanu dziecka, o którym mowa w ust. 1, dokonuje:

- 1) wojewódzka poradnia wychowawczo-zawodowa,
- 2) wojewódzka przychodnia (specjalistyczny zespół opieki zdrowotnej) matki i dziecka.

Oceny tej dokonuje się również na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

§ 16. Jeżeli dziecko umieszczone w rodzinie zastępczej otrzymuje rentę rodzinną, stawkę przysługującą mu pomocy pieniężnej zmniejsza się o połowę tej renty, bez dodatków: rodzinnego, pielęgnacyjnego i dla sierot zupełnych.

§ 17. 1. Terenowy organ administracji państwowej właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej wypłaca tej rodzinie, po zawarciu z nią umowy o pomocy pieniężnej, o której mowa w § 12 ust. 2, jednorazowy zasiłek pieniężny w wysokości 190% wynagrodzenia, o którym mowa w § 13.

2. Rodziny zastępcze, którym nie przysługuje zasiłek rodzinny na dziecko umieszczone w tej rodzinie, otrzymują dodatkową pomoc pieniężną w wysokości zasiłku rodzinnego wypłacanego osobom zatrudnionym w gospodarce społecznej.

3. Rodziny zastępcze pobierające zasiłek rodzinny niższy od zasiłku rodzinnego wypłacanego

osobom zatrudnionym w gospodarce społecznej otrzymują dodatkową pomoc pieniężną w wysokości uzupełniającej do kwoty zasiłku rodzinnego wypłacanego osobom zatrudnionym w gospodarce społecznej.”;

3) w § 21:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Miesięczna opłata ponoszona przez rodziców jest równa miesięcznej pomocy dla rodziny zastępczej, w której umieszczono dziecko, określonej w § 13 i 14.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli obowiązek alimentacyjny obciąża jednego z rodziców, w stosunku do drugiego ustala się odpłatność w wysokości dwukrotnie niższej od określonej w ust. 3.”;

4) skreśla się § 22;

5) w § 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość opłat rodziców ustala terenowy organ administracji państwowej właściwy dla ich miejsca zamieszkania.”;

6) w § 24 wyrazy „osób zobowiązanych do odpłatności” zastępuje się wyrazami „rodziny zastępczej, w której to dziecko zostało umieszczone”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

104

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 1990 r.

w sprawie opłat drogowych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę za przejazd w czasie każdego jednorazowego pobytu na obszarze Polski autobusu zarejestrowanego za granicą ustala się jako iloczyn kursu dolara USA według obowiązującej w dniu ustalania opłaty tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego i wskaźnika przeliczeniowego, określonego w ust. 2.

2. Wskaźniki przeliczeniowe wynoszą:

Lp.	Liczba miejsc siedzących w autobusie, łącznie z przyczepą	Wskaźnik przeliczeniowy
1	do 15	4,5
2	od 16 do 30	9,0
3	od 31 do 50	15,3
4	powyżej 50	17,8

§ 2. 1. Opłatę za przejazd w czasie każdego jednorazowego pobytu na obszarze Polski samochodu ciężarowego zarejestrowanego za granicą ustala się jako iloczyn kursu dolara USA według obowiązującej w dniu ustalania opłaty tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego i wskaźnika przeliczeniowego, określonego w ust. 2.

2. Wskaźniki przeliczeniowe wynoszą:

Lp.	Ładowność samochodu ciężarowego, łącznie z przyczepą i naczepą	Wskaźnik przeliczeniowy
1	do 10 t	60,8
2	ponad 10 do 15 t	91,0
3	ponad 15 do 20 t	116,5
4	ponad 20 do 25 t	177,0
5	ponad 25 t	227,8

3. Opłaty określone w ust. 1 pobiera się również w przypadku, gdy przyczepa (naczepa) jest zarejestrowana w państwie innym niż państwo rejestracji samochodu ciężarowego.